

IVANA FRANKE

Ivana Franke (1973., Zagreb) diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu (1997.). Sudjelovala je na poslijediplomskom istraživačkom programu u Centru za suvremenu umjetnost *Kitakyushu* (CCA Kitakyushu), u Japanu (2001./2002.). Boravila je na više umjetničkih rezidencija, uključujući P.S.1 Centar za suvremenu umjetnost (MoMa P.S.1) u New Yorku (2001.) i Nordijski institut za suvremenu umjetnost (NIFCA) u Helsinkiju (2004.).

Tijekom akademske godine 2009./2010. bila je stipendistica Instituta za prostorna istraživanja Sveučilišta umjetnosti u Berlinu (*Institut für Raumexperimente*, UdK).

Od 2024. godine članica je suradnica Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

U svojim prostornim i svjetlosnim instalacijama, skulpturama i crtežima često se koristi složenim geometrijskim strukturama, transparentnim materijalima i refleksijama svjetla kako bi proizvela naizgled efemerne fenomene na granicama naše percepcije kojima upućuje na „tvarnost“ prostorne praznine i svjetlosti. I. Franke u svojoj praksi sustavno istražuje odnose između vanjske stvarnosti te perceptivnih i kognitivnih procesa i društvenih konstrukcija oslanjajući se na znanja iz niza disciplina kao što su neuroznanost, perceptivna psihologija, matematika, optika i arhitektura.

Predstavljala je Hrvatsku na 52. *Venecijanskom bijenalu* izložbom *Latency* u prostoru *Area Scarpa, Palazzo Querini Stampalia*. Druge važnije samostalne izložbe: *Twilight. Neither perception nor non-perception* (*Kunsthalle Bern*, Bern, 2022.); *Apercepcija, radovi iz kolekcije+* (Lauba, Zagreb, 2022.); *Limits of Perception Lab. Your Country of Two Dimensions is Not Spacious Enough* (*Savvy Contemporary*, Berlin, 2020.); *Strujanje percepcije* (*Svemiri misli*) (Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb, 2017.); *Retreat into Darkness. Towards a Phenomenology of the Unknown* (*Schering Stiftung Project Space*, Berlin, 2017.) i *Lability* (Umjetnički paviljon, Zagreb, 2009.).

Sudjelovala je na više od 200 skupnih izložbi uključujući 9. *Venecijanski arhitektonski bijenale* (2004.); *Manifestu 7, Europski bijenale suvremene umjetnosti* (2008.); 11. *Šangajski bijenale* (2016.); 7. *Yokohama trijenale* (2020.) i 4. *Hangzhou trijenale* (2022.), te je izlagala u institucijama kao što su *Kunsthalle Barmen* (Wuppertal, 2024.); *Espacio Fundación Telefónica* (Madrid, 2022.); Muzej moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci (Rijeka, 2020.); *MACBA*, Muzej suvremene umjetnosti u Barceloni (Barcelona, 2018.); *Palazzo Esposizioni* (Rim, 2018.); *Hamburger Bahnhof, Museum für Gegenwart* (Berlin, 2017.); *Deichtorhallen, Sammlung Falckenberg* (Hamburg, 2016.); Muzej suvremene umjetnosti u Wrocławu (Wrocław, 2015.); Centar za suvremenu umjetnost *Halle14* (Leipzig, 2015.); *Neue Natio-*

nalgalerie (Berlin, 2014.); *Sharjah Art Foundation* (Sharjah, 2013.); Muzej stare i nove umjetnosti *MONA* (Hobart, Tasmanija, 2013.), između mnogih drugih.

U okviru projekata *Seeing with Eyes Closed* i *Towards a Phenomenology of the Unknown* surađivala je s neuroznanstvenicom Idom Momennejad i psihologom Bilgeom Sayimom te je inicirala interdisciplinarne simpozije i panelske rasprave u centrima *Savvy Contemporary* (2020.), *Silent Green* (2017.) i *Deutsche Guggenheim* (2012.) u Berlinu te u *Zbirci Peggy Guggenheim* u Veneciji (2011.), između ostalog. Izlagala je na znanstvenim konferencijama uključujući *Europsku konferenciju vizualne percepcije* (ECVP, Liverpool, 2015.) i konferenciju *The Science of Consciousness Conference* (Tucson, Arizona, 2016.).

Realizirala je niz privremenih javnih instalacija uključujući *Rezonancu nepredviđenog*, postavljenju oko Glazbenog paviljona na Zrinjevcu u Zagrebu (2023.), te prvu iteraciju rada *Resonance of the Unforeseen*, pri čemu je prekrila dugačku fasadu Umjetničkog muzeja u Yokohami (*Yokohama Museum of Art*, 2020.). Instalacija *Time Slip* (suradnja s T. Gronlund i P. Nisunen) na Titovu trgu u Rijeci realizirana je u sklopu programa *Europske prijestolnice kulture 2020.* (2019./2020.). Stalne instalacije uključuju *Frameworks* (suradnja s P. Miškovićem, L. Pelivan i T. Plejićem); projekt Hrvatskog paviljona na 9. *Venecijanskom bijenalu arhitekture* (2004.), koji je kasnije trajno postavljen ispred Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu; *Room for Running Ghosts* u Rovinju i *Echoes of a Light Second* u *Nansha Garden Resortu* (Nanshi, Guagzhzhou).

Ivana Franke dobitnica je više nagrada, među kojima su Nagrada *Josip Račić* za izložbu *Lability* u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu (2010.); Premija Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti na 7. *hrvatskom trijenalu grafike* (2016.) i na 3. *hrvatskom trijenalu grafike* (2003.) i Nagrada Ministarstva kulture RH na 2. *hrvatskom trijenalu grafike* (2000.) u organizaciji Kabineta grafike HAZU; te Nagrada Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU) za mlade umjetnike (2000.). Održala je niz predavanja, radionica i seminara u institucijama kao što su: *Institut für Architekturbezogene Kunst* (IAK), *Technische Universität Braunschweig* (2014. – 2015.); *Hochschule Bielefeld* (HSBI, 2024.); *École nationale supérieure d'arts de Paris-Cergy* (ENSAPC, Pariz, 2023.); Centar za inovativne medije, Akademija primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci (CIM APURI, Rijeka, 2019.); *Ambedkar University* (Delhi, 2014.), te je sudjelovala na interdisciplinarnim konferencijama i simpozijima uključujući *Borderlands: Art and Neuroscience in Dialogue* (*Roter Salon, Volksbühne Berlin*, 2018.).